

Predmet : Ovčara (Miroljub Vujović i dr.)
Okružni sud u Beogradu – Veće za ratne zločine
Broj predmeta :K.V. br.1/2003

Glavni pretres: 26. maj 2005.

Izveštaj: Nataša Kandić i adv. Dragoljub Todorović, punomoćnici oštećenih

U nastavku dokaznog postupka trebalo je da budu saslušani Saša Radak, koji je takođe optužen za ovaj zločin u aprilu 2005. godine, a kome suđenje treba da započene 1. juna, Ilija Dujaković, koji je već saslušan u svojstvu svedoka, i Radojka Vučković iz Vukovara, koja je putem zamolnice Republici Hrvatskoj trebalo da se pozove na današnji pretres. Međutim, pošto MUP RH nije mogao da dođe do njene adrese, poziv joj nije uručen.

Saša Radak nije želeo da svedoči, s obzirom da je optužen za učešće u ovom zločinu. Po sopstvenim rečima, on je dobio dosta materijala koji treba da pročita i ne bi želeo da govori ništa pre nego što iznese svoju odbranu.

Svedok Ilija Dujaković, je ponovo pozvan da se pojavi u svojstvu svedoka, pošto je prilikom prošlog svedočenja bio nesiguran u to do kada je služio vojsku. Sudsko veće je u međuvremenu zatražilo od vojno bezbedonosne agencije podatke o njegovom služenju vojnog roka, ali je ona odgovorila da o tome nema nikakve podatke, već da se u evidenciji nalazi svedokov brat, Goran Dujaković. Svedok je napomenuo da je njegov brat takođe služio vojsku u Gardijskoj brigadi, s tim što je on došao u brigadu šest meseci nakon svedoka. Dujaković je potom predao na uvid Sudskom veću svoju vojnu knjižicu iz koje se vidi da je od 19. decembra 1990. godine do 22. novembra 1991. godine bio na redovnom odsluženju vojnog roka, nakon čega je od 23. novembra te godine do 22. januara 1992. godine bio na vojnoj vežbi. Svedok je takođe priložio fotografije iz perioda kada je služio vojni rok u Gardijskoj brigadi na kojima se pored njega vidi i prvi svedok saradnik.

Odgovarajući na pitanje gde se nalazio njegov brat Goran tokom borbi u Vukovaru, svedok je rekao da se on nalazio kod Negoslavaca i dodao da je brata pronašao nakon 21 dana, nakon čega ga je odveo u Vukovar i upoznao sa optuženim Zlatarom. Po njegovim rečima, njegov brat je jednom ili dva puta video optuženog Zlatara, a posle prestanka borbi u Vukovaru se nikada više nije sreo sa optuženim.

Branilac optuženog Šošića, advokat Beljanski je upitao svedoka da li je u Gardijskoj brigadi funkciju kurira u periodu borbi u Vukovaru obavljalo i neko lice muslimanske nacionalnosti iz BiH, na šta je svedok rekao da jeste i pokazao ga na jednoj od fotografija. Advokat Beljanski je istakao da je to lice 1996. godine svedočilo pred Haškim tribunalom u postupku protiv Slavka Dokmanovića kao zaštićeni svedok i dodao da će možda tražiti da se to lice sasluša i ovde, s obzirom da je taj njegov iskaz u suprotnosti sa iskazom svedoka saradnika.

Nakon završetka saslušanja svedoka Dujakovića, sudija Krstajić je upoznao svedoke da Vilim Karlović i Petar Janjić zvani Tromblon, koji su putem zamolnice Republici Hrvatskoj trebalo da budu pozvani za sutrašnji nastavak pretresa, neće pristupiti sudu, s obzirom da je od hrvatskog MUP-a stiglo obaveštenje da su podaci koji su im dostavljeni nedovoljni da bi pronašli ta lica.

Nakon toga, branioci advokati Dozet i Štrbac, su predali podatke do kojih su uspjeli da dođu za svedoke Karlovića, odnosno Janjića, dok je optuženi Milojević dostavio podatke za Radojku Vučković.

Na samom kraju, sudija Krstajić je pozvao optuženog Perića, kako bi mu postavio pitanje da li poznaje Sandru, s devojačkim prezimenom Maričić iz Vukovara, na šta je on odgovorio da poznaje i da je ona bila njegova školska drugarica. On je dodao da je njenog supruga, koji je pre rata bio policijski inspektor, video te noći na Ovčari.

Fond za humanitarno pravo